

Μέρες που 'χω χαθεί στη σιωπή  
Νύχτες που 'χω όσα δίνεις εσύ  
Γράμμα, γραμμά, καπνός και ροή  
Πλέον δεν έχω ανάγκη να απαντήσεις

Μέρες που 'χω χαθεί στη σιωπή  
Νύχτες που 'χω όσα δίνεις εσύ  
Γράμμα, γραμμά, καπνός και ροή  
Πλέον δεν έχω ανάγκη να απαντήσεις

Διάβασα το γυμνασιακό μου λεύκωμα και εύκολα  
Παρατήρησα πως από τότε όλα αλλάξαν τόσο έντονα  
Δε πονά κάθε ευχή που δε βγήκε και είχα κάνει εδώ  
Καλά καλά δε θυμάμαι κάθε ευχή που έκανα  
Τελικά για να είμαι ειλικρινής το τι θα πει για μας  
Κανείς το σήμερα είναι προτεραιότητα  
Τον τελευταίο καιρό προτιμώ να είμαι νηφάλιος  
Με ελκύει πιο πολύ η άρρωστη πραγματικότητα  
Με λέν' Νικόλα, μάνα γεννήθηκα για να ακροβατώ  
Επάνω από τα κεφάλια των κορακιών τα βράδια  
Και άμα σε δω αντάμα μην μιλάς  
Και κούνα το μαντίλι σου σαν πρωταγωνίστρια  
Στου γερακιού το δράμα  
Αν δεν το κατάλαβες, γράφω για εκείνα  
Που αντέχουν κάτω από την πίεση του νερού της βροχής μονάχα  
Γι' αυτό ποτέ δεν έχω γράψει για τα ρούχα μου  
Γι' αυτό ποτέ δεν έχω γράψει για τα σάπια ψράγκα  
Στο τέλος ό,τι απομένει είμαστε εμείς  
Οι αποβάθρες για τα πλοία της αιώνιας μας ξέρας  
Χαρά για μας είναι να αγκυροβολήσεις  
Να γίνουμε στάση της αγαπημένης σου κρουαζιέρας

Μέρες που 'χω χαθεί στη σιωπή  
Νύχτες που 'χω όσα δίνεις εσύ  
Γράμμα, γραμμά, καπνός και ροή  
Πλέον δεν έχω ανάγκη να απαντήσεις

Μέρες που 'χω χαθεί στη σιωπή  
Νύχτες που 'χω όσα δίνεις εσύ  
Γράμμα, γραμμά, καπνός και ροή  
Πλέον δεν έχω ανάγκη να απαντήσεις